

Motion till riksdagen 2011/12:Ub296

av **Christer Engelhardt (S)**

Nationella idrottsutbildningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om behovet av en översyn av reglerna för de nationella idrottsutbildningarna.

Motivering

I samband med att den nya gymnasieskolan infördes höstterminen 2011 infördes också en ny typ av gymnasial idrottsutbildning, så kallade Nationella idrottsutbildningar (NIU). Enligt gymnasieförordningen ska sådana utbildningar ha en tydlig elitidrottskaraktär, ha ett etablerat samarbete med och tillstyrkas av berört specialidrottsförbund och slutligen godkännas av Skolverket. Detta som ett komplement till det etablerade Riksidrottsgymnasiesystemet (RIG). Samtidigt togs möjligheten för övriga gymnasieskolor att erbjuda ämnet specialidrott bort.

Svensk idrott har genom riksidrottsgymnasierna en lång och fin tradition av att erbjuda unga lovande idrottare möjlighet att kombinera en elitidrotts-satsning med gymnasiestudier. Exempelen är många på svenska världsstjärnor som gått den vägen: Charlotte Kalla, Carolina Klüft och Peter Forsberg är bara några av de mest kända.

Men riksidrottsgymnasierna fungerar inte för alla idrotter och inte heller för alla individer. NIU-systemet kan här utgöra ett bra, mer decentraliserat komplement.

Tyvärr har starten visat en hel del tecken på barnsjukdomar. Exempelvis har olika specialidrottsförbund ställt väldigt olika krav på NIU-skolorna och Skolverket har i vissa fall godkänt gymnasieskolor som inte tillstyrkts av förbundet. Ett annat problem är små förbund som inte har tillräckliga resurser för att hantera en egen NIU-verksamhet av tillräcklig kvalitet. Ett problem som uppmärksammats i medier och även lett till rättsliga överklaganden är

Fel! Okänt namn på

det faktum att elever som kommer in på nationella idrottsutbildningar i någon annan kommun än sin hemkommun kan få helt olika ekonomiska villkor beroende på hemkommunens inställning till exempelvis frågan om inackorderingstillägg.

Allt detta pekar mot att det finns skäl att, utifrån erfarenheterna från det gångna året, se över regelverket för NIU i syfte att ta ett fastare grepp. Det behövs förändringar och komplement till de förordningar som styr inriktning och upplägg i strävan att höja kraven och kvaliteten i NIU-verksamheten. Ett sätt att göra det skulle kunna vara att ge Riksidrottsförbundet en starkare ställning i systemet, motsvarande den ställning som förbundet har när det gäller riksidrottsgymnasierna.

Stockholm den 3 oktober 2011

Christer Engelhardt (S)